

Is de Golf van Akaba de "Schelfzee"?

Het moet rond 1960 geweest zijn, ik voer als 5^e wtk op een flinke olietanker (18000 ton) dat we van Abadan, voor het eerst, naar Akaba voeren. Akaba is een haventje in de Golf van Akaba, een uitloper van de Rode zee. Ons schip was het STS "Kelletia", toen een nieuwe tanker van de Shell.

We hadden in Abadan "mogas" (autobenzine) geladen en die was bestemd voor enkele havens rond de Rode zee. De laatste bestemming was Akaba, een havenstadje in Jordanië. Abadan was toen een belangrijke oliehaven van Iran en daar bevindt zich een grote olie raffinaderij die onder andere benzine produceert. Abadan ligt aan de monding van de "Shat al Arab", een flinke rivier die in de Perzische golf uitmondt. Deze rivier komt uit de "Eufraat" en de "Tigris", de rivieren waartussen vroeger het paradijs lag.

Op weg naar de Rode zee moesten we eerst de Perzische Golf uitvaren, dan Straat Ormoes door, de Indische oceaan op. In de Perzische Golf heerst zomers een ondraaglijke hitte van zo'n vijftig graden, maar op de oceaan was het "slechts" veertig graden, hè lekker koel! Van de oceaan voeren we vervolgens de Golf van Aden in en daar deden we eerst Djibouti aan. Dat landje ligt bij de ingang van de Rode zee en daar losten we een deel van de lading. Na Djibouti

voeren we straat Bab el Mandeb door, de Rode zee in, Aden, lieten we rechts liggen. Ook de Rode zee is 's zomers niet bepaald koel en vooral heel vochtig. We deden daar nog twee haventjes aan, zoals het pishete Massawa in Eritrea, en wat verderop Port Soedan, jawel in Soedan. Op de kade daar kwamen we in gesprek met de agent en mochten we met een autootje van hem een eindje toeren. Zo kwamen we terecht op een Oosterse markt met allerlei koopwaar, groentes, grote hopen kool en van die grote groene watermeloenen. Ik zag een echt Oosters tafereel: gesluisde vrouwen, mannen met tulbanden, kamelen, enfin ik ging maar eens wat foto's nemen. Dat was geen goed idee, door m'n zoeker zag ik een aantal kooplui op me afstormen, wegwezen dus en.... geen foto! Dat autootje was een "Lloyd" met triplex dak en een tweetakt motortje, zelden heb ik in zo'n rot autootje gereden, maar goed: het reed.

We voeren weer verder en na enkele dagen bereikten we het einde van de Rode Zee, alwaar je moet kiezen: linksaf de Golf van Suez in, naar het Suezkanaal of, wat wij deden, rechtsaf, langs de bekende badplaats Sharm el Sheik, de Golf van Akaba in. Deze Golf ligt tussen het schiereiland "Sinai" en Saudi Arabië. De Sinai ligt tussen de Golf van Suez en de Golf van Akaba. Helemaal aan het einde van de Golf van Akaba liggen de Israëliische badplaats Eilat en de Jordaanse plaats Akaba.

In die tijd (1960) was het schiereiland Sinai nog in handen van Israël, maar later hebben ze de Sinai toch weer terug moeten geven aan Egypte. Thans is de situatie zo, dat Israël en Jordanië allebei een paar kilometer kust hebben aan het einde van deze Golf van Akaba.

Even wat over de geschiedenis van het Sinai gebied. Enkele jaren eerder, in 1956, voer ik op het m.s. Macoma het Suezkanaal door, richting het Verre Oosten. We waren nauwelijks het kanaal uit, toen achter ons de zesdaagse oorlog uitbrak. De strijd ging tussen Frankrijk en Engeland enerzijds en Egypte anderzijds, over het bezit van het kanaal: de "Suezcrisis" was een feit. Het kanaal bleef een aantal maanden dicht, maar ons schip ging niet meer terug, we bleven permanent in "de Oost". Pas in 1958 vloog ik, na twee jaar varen in de

oost, voor verlof, van Singapore naar Holland. Dit was mijn eerste en nog steeds langste vlucht ooit, die duurde 36 uur. De vlucht ging met een viermotorige toestel: een superconstellation van de KLM, nog met propellers. Straalvliegtuigen waren er toen nog nauwelijks.

In 1967 brak er opnieuw oorlog uit in de kanaalregio: de Zesdaagse Oorlog, waarbij Israël de Sinai op Egypte veroverde. In 1973 was er weer een korte oorlog: de "Jom Kip(p)oer" oorlog tegen Israël. Het Suezkanaal bleef dicht tot 1975. Jaren later, na 1978, werd de Sinai in delen teruggegeven aan Egypte. Door deze gebeurtenissen moest de olie voor Europa "om de kaap" vervoerd worden en dat duurde vele weken langer. In hoog tempo werden toen steeds grotere tankers gebouwd, later zelfs enorme "mammoet" tankers (van 200.000 ton en meer), dit alles om de olie aanvoer naar Europa in stand te houden.

De Kelletia, ons schip, voer intussen de Golf van Akaba in en na een dagje varen bereikten we de "haven" van Akaba aan het einde van de Golf. Veel was er daar niet, alleen een splinternieuwe steiger voor olietankers. Wat we al eerder hadden gehoord: wij waren het eerste schip dat daar ging aanmeren en dat moest gevierd worden. Ons schip was intussen gepavoiseerd met gekleurde vlaggetjes en dat zag er feestelijk uit. De loods kwam aan boord en bij het meren zagen we dat er allerlei indrukwekkende figuren klaar stonden op de kade om ons te verwelkomen. Sommige waren keurig in 't pak maar er waren ook lui met witte jurk en rood-witte "theedoek". Ze werden aan boord allen hartelijk ontvangen door de kapitein en rondgeleid over het schip.

Het lossen van de benzine ging hier speciaal. De slangen werden zoals gebruikelijk aangekoppeld aan de walaansluiting maar daar de opslagtanks nog niet klaar waren, werd er gelost in tankwagens. Dat ging zo: een tankwagen reed onder een grote trechter, wij gaven een paar slagen met de ladingpomp om de trechter te vullen en daaruit werd de tankwagen dan gevuld. Dagen heeft het geduurd voor alle benzine gelost was en zo hadden we volop tijd om een kijkje aan de wal te nemen. We liepen eerst maar eens langs het strand, richting Eilat in Israël, maar al snel werd duidelijk dat we beter om konden

keren, de grens werd zwaar bewaakt. Dan maar naar de Saudi Arabische grens, die lag niet ver van ons schip. Tot onze verbazing werden we daar zeer vriendelijk ontvangen door de grenswachters en kregen we mierzoete thee te drinken. Een van de mannen zag eruit als een kameelruiter, alleen z'n kameel was er niet bij.

Bij de grens van Jordanië en Saudi-Arabië

Eén van de officieren, een blonde leerling wtk, had nog een akkefietje: hij vertelde trots dat hij te eten was uitgenodigd door de loods. Waarom hij wel en wij niet? Al gauw bleek waarom. Hij werd per auto netjes afgehaald, maar kwam al snel, sip kijkend, lopend terug: de loods had "bepaalde plannen" met hem, waarvan onze leerling niet gediend was.

We hebben vrij lang gelegen in Akaba en iemand opperde het plan om de geheime, in de rotsen uitgehouwen stad Petra te bezoeken. Helaas is dat niet doorgegaan. De reis er naar toe zou te veel tijd kosten, een flink deel van de reis moest namelijk per ezel afgelegd worden en dat ging te lang duren. We hebben wel heerlijk gezwommen in het warme zeewater, haaien zouden er niet zijn, alleen pijlstaart roggen (maar die lieten ons met rust).

Eindelijk hadden we alles gelost in Akaba en voeren we de Golf uit, weer terug naar de Rode Zee. Dit was dus mijn eerste en laatste

ervaring met de Golf van Akaba, ik ben er later nooit meer terug geweest.

Maar.... waarom fascineert mij dit stukje wereld toch zo? Dat heeft onder andere met Google Earth te maken. Deze gratis dienst maakt het mogelijk om bijna iedere plek op aarde te bekijken door erop in te zoomen. Op deze wijze is het nu mogelijk om nog eens te bekijken waar ik zoal geweest ben op m'n reizen. Zo bekeek ik ook maar eens de haven van Akaba. Die blijkt intussen flink uitgebreid te zijn en er liggen nu meerdere schepen. Ook lijkt het erop dat de grens met Saudi Arabië een stuk zuidwaarts verschoven is, zodat Jordanië wat meer ruimte aan de Golf heeft gekregen? Bij het inzoomen op de Golf van Akaba blijken ook foto's aangeklikt te kunnen worden. Tot mijn verbazing ontdekte ik zo een stel onderwaterfoto's waarop duidelijk karrewielen op de zeebodem te zien waren, wel geheel overwoekerd door koraal en zeewier, maar nog duidelijk herkenbaar.

Actual coral covered chariot wheel

Zouden dit de overblijfselen zijn van de Egyptische strijdwagens die de Israëlieten, die uit Egypte gevlucht waren, achtervolgden en verdronken toen het water weer terugstroomde?

Volgens de geschiedenis had het Israëlietische volk na een flinke tocht door de Sinai, de "Schelfzee" bereikt en die moesten ze oversteken want het Egyptische leger zat achter ze aan. Maar is de Golf van Akaba wel de "Schelfzee"? Er wordt in de Bijbel ook over de Rode Zee gesproken. En, hoe kan die toch wel vrij diepe zee droog

vallen doordat Mozes zijn staf boven de zee hield en z'n hand uitstreekte?

M'n nieuwsgierigheid was gewekt en ik ben maar eens gaan lezen in het Bijbelboek "Exodus". waarin veel over de uittocht van Mozes en zijn volk uit Egypte beschreven is. Hoe verliep die doorgang door de zee voor de vele Israëlieten? Volgens de Bijbel was er sprake van 600 duizend personen of families, maar dat kan haast niet waar zijn. Vertaalfout? Waarschijnlijker is dat het 600 mannen met hun vrouwen en kinderen waren.

Werd het water echt gekliefd met "muren links en rechts" of werd het water door de oostenwind weggeblazen of allebei? In Exodus 14 staat het volgende over de oversteek: God spreekt tot Mozes:

16 En gij, hef uw staf op, en strek uw hand uit over de zee, en klief dezelve, dat de kinderen Israëls door het midden der zee gaan op het droge.

19 En de Engel Gods, Die voor het heir van Israël ging, vertrok, en ging achter hen; de wolkkolom vertrok ook van hun aangezicht, en stond achter hen.

20 En zij kwam tussen het leger der Egyptenaren, en tussen het leger van Israël; en de wolk was te gelijk duisternis en verlichtte den nacht; zodat de een tot den ander niet naderde den gansen nacht.

21 Toen Mozes zijn hand uitstreekte over de zee, zo deed de HEERE de zee weggaan, door een sterken oostenwind, dien gansen nacht, en maakte de zee droog, en de wateren werden gekliefd.

22 En de kinderen Israëls zijn ingegaan in het midden van de zee, op het droge; en de wateren waren hun een muur, aan hun rechter hand en aan hun linkerhand.

23 En de Egyptenaars vervolgden hen, en gingen in, achter hen, al de paarden van Farao, zijn wagenen en zijn ruiteren, in het midden van de zee.

Dat hadden de Egyptenaren beter niet kunnen doen!

26 En de HEERE zeide tot Mozes: Strek uw hand uit over de zee, dat de wateren wederkeren over de Egyptenaars, over hun wagenen en over hun ruiters.

27 Toen strekte Mozes zijn hand uit over de zee; en de zee kwam weder, tegen het naken van den morgenstond, tot haar kracht; en de Egyptenaars vluchtten die tegemoet; en de HEERE stortte de Egyptenaars in het midden der zee.

28 Want als de wateren wederkeerden, zo bedekten zij de wagenen en de ruiters van het ganse heir van Farao, dat hen nagevolgd was in de zee; er bleef niet een van hen over.

29 Maar de kinderen Israëls gingen op het droge, in het midden der zee; en de wateren waren hun een muur, aan hun rechter hand en aan hun linkerhand.

Hoe was dit mogelijk? Was de zee toen minder diep? Was de oostenwind zo sterk dat het water weggeblazen werd? Was er echt een soort kloof in het water? Was er misschien sprake van eb en vloed? We zullen het waarschijnlijk nooit weten.

Wanneer vond deze wondere gebeurtenis eigenlijk plaats? De Farao die de Israëlieten, na de tien plagen, eindelijk uit Egypte liet vertrekken, was waarschijnlijk Ramses II. Dat zou betekenen dat de oversteek rond 1400 vóór Christus heeft plaats gevonden, volgens een Egyptische bron in 1446 vóór Christus.

Maar mijn belangrijkste vraag is: wáár heeft de doorgang precies plaats gevonden? Is de "Schelfzee" ("Yam Soef" in het Hebreeuws) inderdaad de huidige Golf van Akaba? Een aantal Bijbelteksten in het boek Exodus wijzen daar inderdaad op. Zo staat in Exodus 14 geschreven:

1 Toen sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:

2 Spreek tot de kinderen Israëls, dat zij wederkeren, en zich legeren voor Pi-hachiroth, tussen Migdol en tussen de zee, voor Baäl-zefon; daar tegenover zult gij u legeren aan de zee.

Waar ligt "Pi Hachiroth"? Volgens oude kaarten ligt Pi Hachiroth ergens in de "wildernis of the Red sea" (de Sinai), aan de westkant van de Golf van Akaba. Daar ligt een groot stuk strand aan zee, tussen de bergen en dat moet Pi Hachiroth zijn. Deze vlakte is toegankelijk door een nauwe kloof dwars door een ontoegankelijk gebergte. Migdol betekent toren of verhoogd bouwwerk, dat daar ook ergens stond. Tegenwoordig heet de plaats op dat strand Nuweiba" en is er een haventje en een vissersplaatsje.

Baäl-Zefon moet dan aan de oostkant van de Golf liggen, in het huidige Saudi Arabië, vroeger "Midian" of "Midjan" geheten. In Exodus 14 wordt de locatie genoemd:

9 En de Egyptenaars jaagden hen na, en achterhaalden hen, daar zij (de Israëlieten) zich gelegerd hadden aan de zee; al de paarden, de wagens van Farao en zijn ruiters, en zijn heir; nevens Pi-hachiroth, voor Baäl-zefon.

De Golf van Suez en de golf van Akaba

Er zijn meerdere aanwijzingen dat de oversteek inderdaad heeft plaats gevonden vanaf het strand van Nuweiba (Pi Hachiroth) naar de overzijde Baäl Zefon. Een aanwijzing is bijvoorbeeld: de badplaats Nuweiba heet in het Arabisch: Nuwayba' al Muzayyinah, wat betekent: "Wateren van Mozes die zich openen". Duidelijker kan het niet. Pi Hachiroth staat op oude kaarten op dezelfde locatie vermeld.

Hoe kwamen de Israëlieten daar? Op hun tocht door de woestijn kwamen ze in Etham, in het noorden van de Sinai. Daar kreeg Mozes van God te horen dat ze om moesten keren. Ze reisden toen zuidwaarts verder, om uiteindelijk via de "Wadi Watir" (een droge rivier) en een nauwe kloof op het strand bij Pi Hachiroth aan te

komen. Daar konden ze niet verder en waren ze genoodzaakt de zee over te steken, omdat ze achtervolgd werden door de Egyptenaren. Eerst had de Farao de Israëlieten laten vertrekken, maar later was hij van gedachte veranderd en besloot Mozes en z'n volk toch te achtervolgen (met 600 strijdwagens). Gelukkig had God gezorgd voor een "vurige wolk" tussen het Egyptische leger en de Israëlieten.

Exodus 14

19 En de Engel Gods, Die voor het heir van Israël ging, vertrok, en ging achter hen; de wolkkolom vertrok ook van hun aangezicht, en stond achter hen.

20 En zij kwam tussen het leger der Egyptenaren, en tussen het leger van Israël; en de wolk was te gelijk duisternis en verlichtte den nacht; zodat de een tot den ander niet naderde den gansen nacht.

Het strand van Pi Hachiroth, nu Nuweiba

Vanaf dit strand staken de Israëlieten met hulp van God de zee over naar Baäl Zefon in Midian, (in Saudi Arabië). Hieruit volgt dat de berg Sinai of Horeb (Jabal al Lawz) in Midian moet liggen. Op deze berg kreeg Mozes van God de "stenen tafelen" met o.a. de tien geboden. Hij moest twee keer omhoog omdat hij de eerste keer bij terugkeer zo boos werd op zijn volk dat hij de stenen tafelen kapot gooide. Mozes verbleef namelijk dagen lang op de berg en tijdens zijn afwezigheid hadden de Israëlieten een gouden kalf gemaakt dat ze aanbaden en dat was afgoderij.

Exodus 32;

7 Toen sprak de HEERE tot Mozes: Ga heen, klim af! want uw volk, dat gij uit Egypteland opgevoerd hebt, heeft het verdorven.

8 En zij zijn haast afgeweken van den weg, dien Ik hun geboden had, zij hebben zich een gegoten kalf gemaakt; en zij hebben zich voor hetzelfde gebogen, en hebben het

offerande gedaan, en gezegd: Dit zijn uw goden, Israël, die u uit Egypteland opgevoerd hebben.

Maar, Mozes kreeg van God een tweede kans en ging dus maar weer naar boven voor een nieuw stel stenen tafelen.

Mozes kende Midian en de berg Horeb goed, want hij heeft daar in z'n jonge jaren het vee van z'n schoonvader "Jethro" gehoed, lees maar in Exodus 3:

1 En Mozes hoedde de kudde van Jethro, zijn schoonvader, den priester in Midian; en hij leidde de kudde achter de woestijn, en hij kwam aan den berg Gods, aan Horeb.

Mozes was uit Egypte gevlucht vanwege een moord, en had zich gevestigd in Midian bij het plaatsje Al Bad. Het was ook daar dat Mozes door een engel Gods toegesproken werd vanuit de "brandende braambosjes".

2 En de Engel des HEEREN verscheen hem in een vuurvlam uit het midden van een braambos; en hij zag, en ziet, het braambos brandde in het vuur, en het braambos werd niet verteerd.

3 En Mozes zeide: Ik zal mij nu daarheen wenden, en bezien dat grote gezicht, waarom het braambos niet verbrandt

Als het hier beschrevene allemaal juist is heeft dat grote consequenties voor de gevestigde theorieën. Die gaan ervan uit dat de Schelfzee de Golf van Suez is of misschien een groot meer bij Port Saïd (ingang Suez kanaal). Weer een ander theorie denkt aan de "Bittermeren", waar nu het Suezkanaal door heen loopt.

Ook de locatie van de berg "Sinai" of "Horeb" is niet zeker. Velen denken (ik zelf vroeger ook) dat deze berg, volgens de Christelijke traditie, in de buurt van Sharm el Sheik op het schiereiland Sinai ligt. Zelfs is daar een klooster, het beroemde "St Catharina klooster", gebouwd door keizer Justinianus, omdat men ervan overtuigd was dat daar de berg Sinai moest liggen. Het klooster dateert uit de 6^e eeuw na Christus en ligt aan de voet van deze "berg Sinai" (ook "Mozesberg" of "Horeb" genaamd). Eerder, in 337, had Keizerin Helena (moeder van Constantijn) daar al een kapel laten

bouwen op de plaats van de "brandende braambosjes". Maar... had zij geen Bijbel of had zij die niet gelezen? Die braambosjes waren toch in Midian (in Saudi Arabië) waar Mozes naar toe gevlucht was? En ook de berg Horeb ligt daar. Nogmaals Exodus 3 vers 1 en 2:

1 En Mozes hoedde de kudde van Jethro, zijn schoonvader, den priester in Midian; en hij leidde de kudde achter de woestijn, en hij kwam aan den berg Gods, aan Horeb.

2 En de Engel des HEEREN verscheen hem in een vuurvlam uit het midden van een braambos; en hij zag, en ziet, het braambos brandde in het vuur, en het braambos werd niet verteerd.

Over de locatie van de Schelfzee (Yam Soef) staat nog wat interessants in het Bijbelboek Koningen:

1 koningen 9 . 26

Ook rustte koning Salomo een vloot uit te Esjon-Geber bij Elot, aan de oever der Schelfzee, in het land Edom.

Elot is het huidige Eilat dat naast Akaba ligt. Esjon Geber is dus waarschijnlijk het huidige Akaba, of lag er vlak bij. Het land Edom ligt noordelijk van Akaba in Jordanië. De Schelfzee moet dus wel de Golf van Akaba zijn en de berg Sinaï of Horeb ligt in Midian.

Over de lange uittocht van Mozes en z'n volk staat in Exodus 13 o.a, het volgende geschreven.

20 Alzo reisden zij uit Sukkoth; en zij legerden zich in Etham, aan het einde der woestijn.

Sukkoth ligt in Egypte iets ten noorden van de Golf van Suez. Dat was de eerste (?) stop voor Mozes en z'n volk na vertrek uit Egypte. Etham, de volgende stop, ligt, zoals op het kaartje te zien is, in het noorden van de Sinaï. Daar kreeg Mozes te horen om te keren:

Ex 14: 1 Toen sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:

2 Spreek tot de kinderen Israëls, dat zij wederkeren, en zich legeren voor Pi-hachiroth, tussen Migdol en tussen de zee, voor Baäl-zefon; daar tegenover zult gij u legeren aan de zee.

9 En de Egyptenaars jaagden hen na, en achterhaalden hen, daar zij zich gelegd hadden aan de zee; al de paarden, de wagens van Farao en zijn ruiters, en zijn heir; nevens Pi-hachiroth, voor Baäl-zefon.

Vanaf Pi Hachiroth staken Mozes en z'n volk de Schelfzee over en daar gingen de Egyptenaren (met 600 strijdagens) dus ten onder in de zee. Mozes en het volk gingen verder, het land Midian in. Daar legerden ze o.a. in Mara en bij de oase Elim. Midian ligt zoals eerder beschreven in het huidige Saudi Arabië. Lees daarover in Exodus 15:

22 Hierna deed Mozes de Israëlieten voortreizen van de Schelfzee af; en zij trokken uit tot in de woestijn Sur, en zij gingen drie dagen in de woestijn, en vonden geen water.

23 Toen kwamen zij te Mara; doch zij konden het water van Mara niet drinken, want het was bitter; daarom werd derzelve naam genoemd Mara.

24 Toen murmureerde het volk tegen Mozes, zeggende: Wat zullen wij drinken?

25 Hij dan riep tot den HEERE; en de HEERE wees hem een hout, dat wierp hij in dat water; toen werd het water zoet.

27 Toen kwamen zij te Elim, en daar waren twaalf waterfonteinen, en zeventig palmbomen; en zij legerden zich aldaar aan de wateren.

Elim is een oase in Midian. Hier nog wat in Exodus 16:

1 Toen zij van Elim gereisd waren, zo kwam de ganse vergadering der kinderen Israëls in de woestijn Sin, welke is tussen Elim en tussen Sinai, aan den vijftienden dag der tweede maand, nadat zij uit Egypteland uitgegaan waren.

De woestijn Sin is toch de woestijn op het schiereiland Sinai? Zijn ze dus naar het noorden, richting Kanaän getrokken? En waar kreeg Mozes de "stenen tafelen"? Al genoemd: dat was in Midian op de berg Horeb. De stenen tafelen worden o.a. genoemd in Exodus 24:

12 Toen zeide de HEERE tot Mozes: Kom tot Mij op den berg, en wees aldaar; en Ik zal u stenen tafelen geven, en de wet, en de geboden, die Ik geschreven heb, om hen te onderwijzen.

De genoemde "berg" is de berg "Sinai" of "Horeb", ook genoemd de "berg Gods" en ligt in Midian in Saudi Arabië.

De hele tocht heeft veertig jaar geduurd, waarvan 38 jaar (?) verblijf in de oase Kadesh Barnea in het noordwesten van de Sinai. Van daaruit reisden ze uiteindelijk door naar Kanaän.

Is het nu zeker dat de Golf van Akaba inderdaad de Schelfzee is en de oversteek bij Numeida (Pi Hachiroth) plaats heeft gevonden? Sinds 1978 hebben wetenschappers aan beide zijden van de golf onderzoek gedaan naar aanwijzingen over de reis van Mozes en z'n volk. De Amerikaan Ron Wyatt deed onderzoek in Saudi Arabië, maar helaas belemmeren de Saoedische autoriteiten archeologisch onderzoek door buitenlanders. Ze hebben zelfs de pilaar, die bij de oversteekplaats (Baäl Zefon) stond, van het Arabische strand verwijderd. De pilaar aan de andere zijde (Nuweiba) is er nog wel, maar is verplaatst en de spreuken verwijderd. De Arabische pilaar ligt vermoedelijk in het museum van Riyad en kan niet worden bezichtigd. Dat is een groot archeologisch verlies, want deze pilaar bevatte oude Hebreeuwse letters met o.a. de woorden: *Farao, Egypte, Mozes, dood, water, Edom, Salomo en Jahweh*. Die pilaren, die de oversteekplaats markeerden, zijn oud maar het is onbekend hoe oud. Waarschijnlijk dateren ze uit de tijd van Salomo.

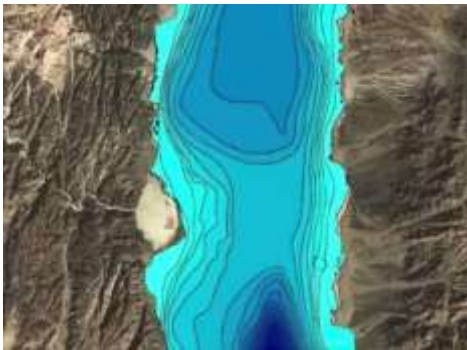

Pilaar bij Nuweiba (Pi Hachiroth)

In 2018 maakte de Amerikaan Ryan Mauro een film in Saoedi-Arabië, deels met een drone. Hij was wél in staat te filmen op diverse

verboden plaatsen. Deze zeer interessante film is op Youtube te zien. Op deze film ziet men ook de huidige oase Elim, met de vele palmen en inderdaad 12 waterputten, die eerder genoemd werden in Exodus 15: vers 27.

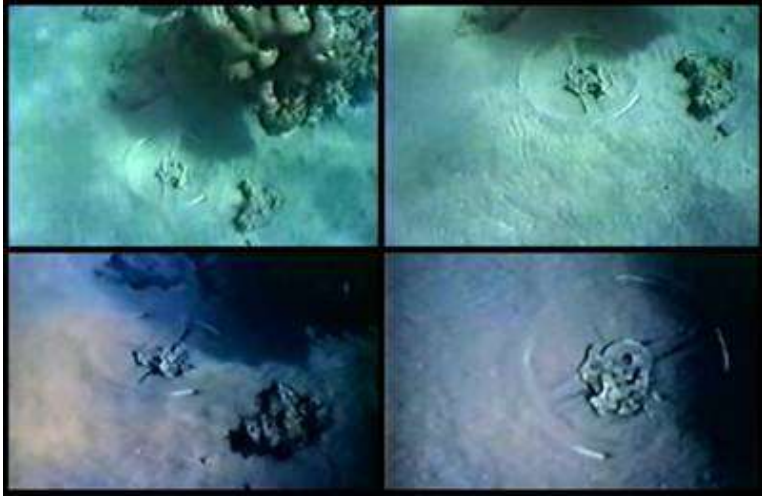
Nog een interessante aanwijzing dat de oversteek bij Nuweiba plaats gevonden heeft, is de aanwezigheid van een "landbrug" in de zee aldaar. De Golf is (thans) vrij diep, ongeveer 1500 meter, maar bij Nuweiba "slechts" 800 meter. De breedte is ongeveer 30 kilometer. Bij deze diepte is de afdaling naar het droge "zeepad" niet al te steil (bij 1500 meter wel).

Duidelijk is de ondiepte bij het strand van Numeida te zien.

De onderzoeker Ron Wyatt schreef onder meer:

“Verder is bij Nuweiba een 'landbrug' naar Midian, het vroegere Saoedi Arabië. Ook zijn er vormen van wagenwielen gevonden die compleet van koraal zijn op wat metaal na wat in de spil van de wielen gevonden is. Koraal heeft de eigenschap dat het iets nodig heeft om zich op te kunnen vestigen. Overall liggen sporen van het voormalige leger. het hout is allang vergaan, maar het koraal heeft veel unieke vormen bewaard.

De eerste onderzoeker van dit gebied was waarschijnlijk de Romein "Flavius Josephus. Al in de eerste eeuw deed deze Flavius Josephus onderzoek naar de reis van Mozes en zijn volk. Ook hij concludeerde dat de berg Sinaï in Midian ligt zoals in Exodus te lezen is.

Een interessante website met veel feiten is "Morgenster.org", daar is van alles te lezen over de berg Sinaï. De volgende zaken zijn te lezen:

"Sinds 1978 zijn er **archeologische vondsten** gedaan, die bevestigen dat de doortocht door de Golf van Akaba heeft plaatsgevonden en dat de berg Sinaï zich in Saoedi-Arabië bevindt. Zo is onder meer ontdekt:

- Het strand van Nuweiba, dat precies overeenstemt met de beschrijving van Flavius Josephus: *Hier was geen uitweg, omdat zij aan de ene kant de zee voor zich hadden en aan de andere kant omsloten waren door een ontoegankelijk gebergte, en rotsen, die zich aan de oever uitstrekten* (Flav Jos, JH 2, h6, p98)
- Met koraal overdekte restanten van strijdwagens in de zee bij het strand van Nuweiba.
- Een met koraal overdekt wagenwiel in de zee bij het Arabische strand.
- Op beide stranden een grote granieten pilaar, om de oversteekplaats van Israël markeren.
- Een oase met 12 waterputten, precies zoveel als de oase Elim (Ex 15:27).
- Een volkomen gespleten rots van 18 m hoog op een heuvel, met een waterbedding aan de voet van de rots (Ex 17:6).
- Een altaar in de buurt van rots (Ex 17:15).
- De berg Sinaï met een vrijwel zwarte bergrug (Ex 19:28).
- Een altaar aan de voet van de berg, met kraal voor dieren en resten van pilaren (Ex 24:4).

- Een altaar met Egyptische rotstekening van runderen (Ex 32:5).
- Een begraafplaats 6 km ten noorden van de berg (Ex 32:28).
- Een rotstekening van een menora, te midden van oeroude schrifttekens (Ex 25:31-32).
- Water dat van de berg afstroomt plus droge beekbedding in de woestijn (Deuteronomium 9:21).
- Een spelonk in de berg Sināi (1 Koningen 19:9)."

Onderstaande tekst vond ik op het internet:

"Hoe komt het toch dat er van de uittocht van Israël uit Egypte nauwelijks archeologisch bewijs gevonden is? Volgens Kees Noorlander is er op de verkeerde plaatsen gezocht. "In veel Bijbels staan kaartjes afgedrukt van de route van het volk Israël door de woestijn. Er zijn wat problemen met die route. Zo is de afstand tussen Gosen en Raämses te kort en stond er in de Bittermeren te weinig water om een Egyptisch leger in te verdrinken."

"De berg Sināi

Nog belangrijker dan de plek van de oversteek is echter de ligging van Midjan. "De geleerden zijn het erover eens dat Midjan in Arabië ligt. Dat was vlakbij de berg Sināi, lezen we in Exodus 3:1. De berg Sināi moet dus in Midjan liggen, dus in Saoedi-Arabië." Dat is dus niet in wat nu bekend staat als de Sināi-woestijn. De schoonvader van Mozes, Jetro, wist dat Mozes met het volk Israël in de buurt was, valt op te maken uit Exodus 18:5-7. Noorlander: "Op luchtfoto's is in dit gebied bovendien een berg te zien met een zwartgeblakerde top en daarnaast een grote vlakte waar een volk gelegerd kon zijn. Deze berg heet nu Jabal Maqla. De bergtop stond geheel in rook, aldus Exodus 19, omdat God Zelf hier verbleef en aan Mozes de Stenen tafelen gaf met de tien geboden." In de buurt van de berg zijn bovendien restanten gevonden van een altaar en een plateau waarop een rotstekening staat van een kalf dat wordt aanbeden. Omdat dit gebied in Saoedi-Arabië ligt, is het voor wetenschappers onmogelijk om hier onderzoek naar te doen. "

Er is veel onderzocht over de "Exodus" van Mozes en zijn volk en ik ben dus zeker niet de enige geïnteresseerde in dit onderwerp. Op de eerder genoemde website "Morgenster.org" kan een film over de berg Sināi bekeken worden die zeer de moeite waard is. Klik op: "De berg Sināi" en dan bij "onderzoek" op "film". De film is recent (2018) en gemaakt door de Amerikaan "Ryan Mauro".

J. Huisman, februari 2019